

Благославашь прозвѣнїа-та ѿ.

11 Вѣнчавашь годинѣ-тѣ съ благость-тѣ си :

И ѿтѣ дири-тѣ ти капе тлѣстина.

12 Капе върхъ пасища-та на пѣстынѣ-тѣ,

И възда-та сѣ опасиватѣ съ радость.

13 Пасища-та сѣ облѣчены съ сѣ стада,

И долове-тѣ покрыти съ жито :

Въскланцаватѣ, и ѿще пѣютѣ.

ПСАЛОМЪ 66. (по Слав. 36.)

Первомъ пѣвцѣ. Псаломска пѣснь.

1 Вѣскликнѣтѣ къмъ Бога, всичка зема.

2 Въспѣйте славѣ-тѣ на име-то мѣ :

Направѣте славно хваленїе-то мѣ.

3 Речѣте Богъ : Колко сѣ страшны дѣла-та ти !

Заради величество-то на твоѣ-тѣ силѣ,

Ще ти сѣ покорятѣ врагове-тѣ ти.

4 Всичка-та земля ще ти сѣ кланя, и ще тѣ славослови :

Ще славословятѣ име-то тѣ. (Села.)

5 Злате тѣ виждѣте дѣла-та Божїи :

Страшенъ ѣ въ дѣланїа-та си къмъ человѣчески-тѣ
сынове.

6 Прѣложи море-то въ сѣмѣ :

Пѣши прѣминѣхъ прѣзъ рѣкѣ-тѣ :

Тамъ сѣ развеселихъ за него.

7 Съсѣ силѣ-тѣ си владычествова въ вѣкѣ :

Щи-тѣ мѣ гледатѣ на язычници-тѣ :

Отстѣпници-тѣ да не прѣвзвѣсѣтъ себѣ си. (Села.)

8 Благославѣйте, народи, Бога нашего,

И направѣте да сѣ чѣе гласъ-тѣ на хвалѣ-тѣ мѣ :

9 Който съхранѣва въ животѣ дѣшѣ-тѣ ни,

И не ѿстава да сѣ кланятѣ нозѣ-тѣ ни.

10 Защото тѣ си ны исксѣхъ, Боже :

Прѣтопѣхъ си ны, както сѣ прѣтопѣва сребро.